

Редька Дарина Олександрівна,
*студентка 3-го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Некіт К.Г.*

УСИНОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ОДНОСТАТЕВИМИ ПАРАМИ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день Україна знаходиться на межі нового етапу розвитку як молода, правова та демократична держава. Для успішного розвитку держави необхідним є проведення реформ у найголовніших сферах державного устрою, від яких залежить наш суспільний лад, виконання гарантій прав та свобод людини і громадянина, а також авторитет на міжнародній арені. Тому до актуальних проблем сьогодення можна віднести – реформування національного законодавства до умов сучасності.

Питання одностатевих шлюбів та законодавчого закріплення права на них, на сьогоднішній день, викликає неоднозначне ставлення у суспільства та влади. Прихильники легалізації взяли за правило завертатись до політичних прав та свобод. Противники, в свою чергу, приводять в аргументи моральну неприйнятність такого роду відносин та посилаються на релігійні догми та громадські духовні принципи.

Сьогодні одностатеві шлюби легалізовані вже в 16 країнах світу, а також у деяких штатах Мексики та США. Першою країною, яка законодавче закріпила такі шлюби стали Нідерланди в 2001 році . І в квітні того ж року, там був прийнятий закон, який дозволяє не лише одруження, а і усиновлення дітей такими сім'ями. Головною умовою для укладання подібного шлюбу між людьми, які не є громадянами Нідерландів, є постійне та на законних підставах проживання одного з пари на території цієї країни. Обмежене право і усиновлення гомосексуальними парами. До кандидатів на усиновлення висуваються численні вимоги, одне із них – спільне проживання більше трьох років [2].

Що стосується інших зарубіжних країн, то першим містом, де можливо було офіційно зареєструвати шлюб було Мехіко, а першим із штатів, який дозволив своїм муніципальним органам реєстрацію одностатевих шлюбів був Массачусетс у 2004 році [2]. Законодавство таких країн як Іспанія, Бельгія, Канада, Франція дозволяє не лише реєструвати такі шлюби, але й усиновлювати дітей таким сім'ям [2].

Українське суспільство досить негативно ставиться до одностатевих шлюбів, а тим більше усиновлення ними дітей. Опитування, яке було проведене серед населення, показало, що 95% громадян висловились проти цієї ідеї [5].

У вітчизняному законодавстві не передбачене поняття «одностатевий шлюб». Так, згідно статті 21 СК шлюб – сімейний союз чоловіка та жінки. При-

хильники визнання одностатевих відносин, до підстав легалізації відносять відсутність прямої заборони в ст. 24, 39 СК України. Тобто, можна дійти висновку, що формально закон і не дозволяє укладення такого шлюбу (ст. 21 СК України), але і не забороняє його (ст. 26 СК України). Проте, через відсутність в українському законодавстві поняття «одностатєвого шлюбу», виникає ще одна колізія права – цей шлюб не може бути зареєстрований в органах державної реєстрації актів цивільного стану.

Відповідно до ст. 58 ЗУ «Про міжнародне приватне право», шлюб, який укладений між громадянами України та іноземцями чи апатридами, що укладений на території іншої держави є дійсним в Україні, якщо він відповідає вимогам СК України. До ознак, відповідно до яких, одностатєвий шлюб можна визнати недійсним, укладення його між особами однієї статі не відносять. Ст. 69 цього закону встановлює, що можливість бути усиновлювачем визначається законом країни, громадянином якої ця особа є. Тому з юридичної точки зору, в Україні таке усиновлення заборонене, а з фактичної – може мати місце.

22 березня 2011 року Україна підтримала, на одній із сесій Ради ООН з прав людини, що відбувалась в Женеві заяву країн, що входять до складу ООН, про необхідність припинення насильства та порушення прав людини з гендерної ідентичності. Того ж року ООН рекомендувала Україні здійснити відповідний правовий захист одностатєвих партнерств [3].

У лютому 2011 року Парламентом була ратифікована Європейська конвенція про усиновлення дітей, деякі положення якої стосуються усиновлення дітей одностатєвими парами, що суперечить законодавству України. Згідно СК України всиновити дитину може тільки різностатєва пара, яка зареєструвала свій шлюб. Цей міжнародний документ не може діяти на території України, адже для цього необхідно внести низку змін в законодавство та впровадити інститут одностатєвого партнерства, а конвенція не зобов'язує держав до цього [4].

До другого кварталу 2017 року в Україні планується розробити новий законопроект, суть якого буде – легалізація зареєстрованого громадянського партнерства для різностатєвих і одностатєвих пар. Всі корективи в який будуть внесені до 2018 року. Даний документ буде враховувати всі майнові та немайнові права наречених [3].

Особисто я вважаю, що українське суспільство не готове до такого роду змін. Перш за все необхідно прагнути досягти розуміючого, толерантного ставлення до даного виду стосунків. Усиновлення дітей такими сім'ями, з одного боку дає можливість дитині зростати у любові та піклуванні, а з іншого – може викликати психологічні травми у дитини, розлад гендерної ідентифікації та проблеми у вихованні.

Література:

1. Сімейний кодекс України від 10 січня 2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – №21. – Ст. 135.
2. Легалізація одностатевих шлюбів у країнах світу. Довідка / https://www.lgbt.org.ua/news/show_722/.
3. Одностатеві шлюби в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://goo.gl/uj8fZT>
4. Одностатевим парам можуть дозволити всиновлювати українських малюків [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://life.pravda.com.ua/society/2011/02/18/73355/view_print/.
5. Українці виступають проти одностатевих шлюбів – опитування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://news.bigmir.net/ukraine/707868> – Українці – виступають – проти – одностатевих – шлюбів – опитування.

*Слухай Лілія Юріївна, Чиж Людмила Андріївна,
студентки 3–го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Некіт К.Г.*

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ГОСТЬОВОГО ШЛЮБУ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Шлюб і сім'я входять до п'ятірки основних цінностей особистості практично у всіх культурах, що відносять його до фундаментальних соціальних інститутів. Відповідно до ч. 1 ст. 21 Сімейного кодексу України шлюб визначається як сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у органі державної реєстрації актів цивільного стану.

Урізноманітнення форм шлюбу, яке спостерігається у розвинутих країнах світу 70 – х років ХХ століття відбувається і в сучасній Україні. Як вважає Жак Валлен, президент Міжнародного союзу з вивчення населення – «шлюб і сім'я вже не є тим, чим були раніше, різноманітність форм шлюбних об'єднань дуже велика, треба вирішити питання про вплив цієї нової реальності на динаміку населення – чи є вона причиною низького рівня народжуваності» [1].

Але шлюб існує не тільки в його традиційному розумінні. Залежно від типів інновацій соціологи виділяють декілька видів альтернативних форм шлюбу. Зокрема, фактичні шлюбні відносини (проживання чоловіка та жінки під одним дахом з відсутністю формального оформлення відносин), сезонний шлюб (відносини закріплюються на певний термін, після закінчення якого вважаються автоматично розірваними), комунальний шлюб (проживання декількох чоловіків та жінок, які пов'язані спільним господарством і приятельськими сто-